

Daar ligt Woef met de grote tanden.

'GNRRRRRRG,' doet Woef zachtjes.

'GNRRRRRRG,' doet Noedel.

'Huh?'

'Oeps,' zegt Noedel,

'nou zitten die kriebels in mijn buik.

Stil, kriebels, straks hoort Woef ons!

Vlug, we moeten ons verstoppen!

'Dat was superspannend ...'
Kleine Peter staat nog een beetje
met zijn oren te flapperen.

Noedel ontdekt alweer iets nieuws.
Een plank.
En daarboven nog een plank.
En daar weer boven nóg een plank.
'Interessant.'
Noedel klautert omhoog.
'Wat is daar, Noedel?'
'Ik weet het niet.'

Noedel klimt hoger en kijkt opeens
in de ogen van een vriendelijk gezicht.
'Hallo. Ik ben Noedel, aangenaam en insgelijks.
Wie ben jij?'
Het gezicht glimlacht, maar zegt niks terug.
'Ben je soms verlegen?'
Het blijft stil.
'Dat geeft toch niks, joh. Vrienden?'

Zonder een antwoord af te wachten springt Noedel
boven op het gele hoofd. Er zit een deksel op.
'Mag ik even binnenkijken? Misschien en alsjeblieft?'
Noedel rukt en duwt, maar het deksel beweegt niet mee.
'Wacht. Ik fiks dat, Noedel,' oppert Kleine Peter
van beneden. 'Ik ben sterk!!'

